

De Weg tot het Leven

Een brief aan jongeren

Horatius Bonar

“Ik ben de Weg, en de Waarheid en het Leven. Niemand kan tot de Vader komen dan door Mij.”
Johannes 14:6

Jaargang 5 nummer 7 - mei 2003

© 2003 Stichting De Tabernakel, Wekerom

ISBN Nummer: 90-805286-6-8

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: *The Way of Life: a Word for the children by Horatius Bonar*

Uit: *The Christian Treasury* - 1873

Uitgegeven door: Johnstone, Hunter & Co., Edinburgh

Deze preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord

Beste jongelui,

Je hebt hier een brief in handen die ds. Horatius Bonar heeft geschreven. Dominee Bonar leefde van 1808 tot 1889. Hij schreef deze brief speciaal aan de jeugd. In deze brief probeert hij uit te leggen hoe je gered kunt worden. Misschien vraag je wel: gered? Ben ik in gevaar dan? Ja, je bent in groot gevaar! Je hebt veel verkeerde dingen gedaan, zonden, en je doet nog elke dag zonden. God is een eerlijke God, het verkeerde moet gestraft worden. Je kunt jezelf niet redden, maar toch is er redding voor jou. Gered ben je als je vergeving van al dat kwaad ontvangt.

Die vergeving kun je vinden bij de Heere Jezus. Hij is op aarde gekomen, Hij heeft geleden en is gestorven. Daarmee heeft Hij de straf gedragen voor al dat kwade. Hij heeft alles gedaan waardoor jij zalig kunt worden. Door het geloof in wat Hij heeft gedaan, ontvang je vergeving. Dan hoef jij de straf niet zelf te dragen!

Kom dan tot de Heere Jezus.

Kom precies zoals je bent.

Kom nu!

Kom voordat je deze brief hebt uitgelezen.

Talm niet, wacht niet, geen enkel moment, het kan spoedig te laat zijn. Als de dood je zal grijpen of als de Heere Jezus Zelf zal komen op de wolken, waar zal je dan zijn als je geen vergeving hebt gevonden door Zijn verzoenende bloed?

Nelie van den Bosch, Veenendaal

De Weg tot het Leven

Een brief aan jongeren

“Ik ben de Weg, en de Waarheid en het Leven. Niemand kan tot de Vader komen dan door Mij.”

Johannes 14:6

Beste jongere, graag wil ik tot je spreken over de zaligheid. Laat mij proberen om je de weg van vrede, het pad tot het leven, te laten zien. Ik hoop dat de Heilige Geest je bij de hand zal nemen en je leiden langs die nieuwe en levende Weg!

1. Je weet dat je van nature verloren bent. O, hoe verdrietig moet de toestand van de ziel zijn, waarvan God zegt dat die verloren is. God vergelijkt deze zondaar met drie andere verloren dingen. Hij vertelt ons dat deze zondaar is als een verloren schaap, een verloren penning en een verloren zoon (Lukas 15). Door deze voorbeelden wil de Heere ons duidelijk maken hoe gevaarlijk en ellendig het is om zonder God te leven.

Je bent inderdaad niet helemaal verloren zoals de zielen die nu in de hel zijn. Zij zijn voor eeuwig verloren en kunnen niet gered worden. Hoewel je werkelijk verloren bent, ben je nog niet in de hel. Je bent nog steeds op de plaats waar hoop is. God wil jou nog steeds redden. O, als je maar voelde hoe ellendig het is om verloren te zijn, je zou bezorgd zijn om gered te worden. Als je maar voelde hoe vreselijk het is om ver bij God vandaan te zijn, je zou tot Hem terug willen keren.

Denk maar aan een kind dat het huis van zijn vader heeft verlaten en weg gedwaald is tot het de weg kwijt is in het bos of in de wildernis en dán ongerust begint te worden. Het verlangt de weg weer terug te vinden. Het wenste wel dat het nooit van de weg was afgegaan. Zó zou het ook met jou moeten zijn. Je hebt het Huis van je Hemelse Vader verlaten, je bent verdwaald in de wildernis, je bent de weg kwijt. Er is geen schuilplaats dichtbij en er dreigt gevaar. Je hebt niets om te eten, terwijl je honger hebt. Er is geen water om te drinken en je hebt dorst. De nacht komt en je bent alleen in de duisternis. De koude wind van de woestijn blaast rond en je hebt niets om je te beschermen tegen de kou. De wilde beesten van het bos beginnen te brullen aan alle kanten, je leven is geen moment veilig. Bij elke stap kun je struikelen en vallen, en áls je valt is het in de hel, in de poel van vuur en zwavel.

O, is het niet vreselijk om zó verloren te zijn? Zou je niet zeggen: ‘Och, dat ik gered was, dat ik terug was in het Huis van mijn Vader, ik zou nooit meer weglopen’.

2. Je kunt jezelf niet redden. Je kunt je eigen zonden niet vergeven, geen één mens op aarde en geen engel in de hemel kan ze vergeven. Je kunt je ziel niet schoonwassen, zelfs niet van één vlek van zonde. Je kunt jezelf niet verlossen van de hel. Je kunt de poorten van de hemel niet openen, die door de zonde gesloten zijn en die een barricade voor jou zijn. Je kunt niets doen om daarmee te verdienen dat God deze poorten voor jou zou openen. Je kunt de hemel niet verdienen, je verdient alleen de hel. Toen de mens voor het eerst zondigde en uit het paradijs verstoten werd, werd de poort gesloten, zodat terugkeer niet mogelijk was. God plaatste een vlammend zwaard voor deze gesloten poort. Dit vertelde hen dat ze nooit meer door deze zelfde poort terug konden

komen waardoor Adam in en uit ging, toen hij nog heilig en rein was. Sinds die tijd hebben mensen altijd geprobeerd te doen wat God hen had verboden. Ze zijn naar dezelfde poort gegaan en klopten erop, probeerden hem te openen op hun eigen manier. Zij denken dat de poort open gaat, als ze maar de goede sleutel krijgen. Zo probeert ieder mens een eigen sleutel. Of ze denken dat God de poort voor hen wil openen, als zij God over kunnen halen om dat te doen. Maar alles tevergeefs. God laat niemand ingaan door die poort, door die oude weg. Die is voor altijd gesloten. De ene mens komt met goud en zilver en veel kostbare geschenken, en hij denkt dat God hem zeker in zal laten gaan, maar hij krijgt geen antwoord, ondanks het luide kloppen en het laten zien van zijn geschenken.

Een ander mens trekt zijn beste kleren aan en versiert zich met juwelen en zegt: 'Dit zal God gewillig maken om mij in te laten gaan', maar God hoort hem niet, de poort blijft gesloten. Een ander komt en valt op zijn knieën en bidt heel lang en zegt: 'O God, ik dank U, dat ik beter ben dan andere mensen, open mij'. Maar zijn gebeden worden niet opgemerkt en hij is verplicht terug te keren. Een ander komt en legt zich languit neer op de stenen voor de poort en begint in zijn lichaam te snijden en het te verwonden tot hij bedekt is met bloed en hij zegt: 'Nu zal God medelijden met mij hebben en me in laten gaan'. Maar met hem is het niet beter dan met de anderen, hij wordt leeg weggezonden. Een ander komt en zegt: 'Ik weet dat ik niets verdien, maar toch heb ik soms goede gedachten en goede begeerten, dus het zal zeker moeilijk zijn mij uit te sluiten of mij in de hel te werpen'. Maar de poort blijft gesloten. Er wordt geen aandacht gegeven aan de goedheid van de mens. Vele anderen komen op dezelfde manier naar de poort. Ze verwachten binnengelaten te worden, maar allen keren terug. Geen van hen wil geloven, dat deze poort voor altijd gesloten is voor gevallen mensen. Geen van hen gelooft, dat ze geheel en al verloren zijn. Ze denken allemaal dat ze iets kunnen doen om God gewillig te maken om hen te redden. Nu, mijn lieve jongen of meisje, je kunt jezelf niet redden. Je kunt je redding niet verdienen. Je kunt niets doen om de zaligheid te kopen. De zaligheid is uit God.

3. Er is een Weg om gered te worden. Je bent verloren, zonder twijfel, maar je bent nog niet voor eeuwig verloren. Je kunt jezelf niet redden, maar toch is er redding voor jou. Je kunt de gesloten deur van het paradijs niet opnieuw openen, maar een andere poort is geopend. Je kunt niet gered worden door op dezelfde oude manier als Adam tot God te gaan, maar er is een nieuwe en levende Weg, bereid door God, waarlangs zondaren terug mogen keren.

God zag jou, toen je het paradijs uitgestuurd was en Hij had medelijden met jou. Hij dacht aan jou toen jij niet aan Hem dacht. Zijn gedachten over jou waren gedachten van liefde, toen jouw gedachten over Hem vol haat waren. God heeft je niet je eigen weg laten vinden of maken. Hij heeft een weg gemaakt voor jou. Hij heeft deze weg vlak en zeker gemaakt, zodat je deze gemakkelijk zou vinden en zeker zou behouden zijn bij het wandelen daarop.

Ongeveer honderd jaar geleden stak een dominee de zee over in het noorden van Schotland om op zondag te gaan preken. In een ander deel van de boot waarop hij was, zag hij een arme jongen in de kou zitten zonder schoenen of sokken. Hij vroeg wie de jongen was en deze vertelde de dominee, dat hij Andrew Lindsay was, een arme jongen, ijverig zoekend naar de waarheid. De dominee was diep bewogen bij het zien van dit arme kind, op een koude morgen de zee overstekend, zonder iets om zich te beschermen tegen het weer. Hij zag hem later in de kerk, waar hij getroffen werd door de ernstige manier waarop de jongen naar het Woord luisterde. Kort daarna ging hij Andrew opzoeken en vroeg hem wat hem ertoe had gebracht zo ver te gaan op

zo'n koude dag. De jongen vertelde hem, dat hij bezorgd was over zijn ziel. Hij wist dat hij nog niet gered was en zocht naar de weg. Hij dacht door het horen van het Woord de weg te mogen vinden.

Mijn lieve jongen of meisje, ben jij zo ernstig als deze jongen was? Je bent verloren, je kunt jezelf niet redden, maar er is een weg om gered te worden. Verlang jij ernaar om deze weg te vinden?

4. Jezus Christus is de Weg. Er is geen andere Weg. Hij zegt: "Ik ben de Weg, en de Waarheid en het Leven. Niemand kan tot de Vader komen dan door Mij" (Johannes 14:6). Hij zegt ook: "Ik ben de Deur, wie door Mij ingaat, zal behouden worden en zal ingaan en uitgaan en weide vinden" (Johannes 10:9). Hij is de nieuwe en levende Weg. De oude weg is voor altijd gesloten, deze nieuwe weg is geopend door het bloed van de Zoon van God. Alle andere wegen leiden naar de hel. Alleen deze Weg leidt naar de hemel. Christus is de Weg die de Vader bereid heeft, waardoor zondaren tot Hem komen en behouden worden. Zodat degenen die zo komen, verzekerd zijn van het eeuwig leven en nooit veroordeeld zullen worden. Een arme heiden die bezorgd was over zijn ziel, ging naar zijn priester om te vragen hoe zijn zonden vergeven zouden kunnen worden. Deze priester vertelde hem dat hij vergeving zou ontvangen, als hij de zeer lange weg naar de afgodstempel zou lopen met spijkers in zijn schoenen. De man begon terstond aan de lange pijnlijke reis. Maar al snel nadat hij begonnen was, kwam er een dag dat hij heel vermoeid raakte en verzengd door de hitte van de zon, zodat hij besloot uit te rusten onder de eerste boom die hij zou tegenkomen. Toen hij bij een boom aankwam, vond hij een menigte mensen verzameld rond de boom en iemand die hen toesprak. Het was een zendeling die de blijde boodschap bracht, een boodschap van grote vreugde. De man stopte en luisterde.

De man van God sprak van rust, van zorgen, hij sprak van de weg van vergeving door Jezus Christus, Die onze zonden gedragen heeft op het kruis. 'O', dacht de arme heiden, 'dit heb ik nooit eerder gehoord, dit is precies wat ik zoek. Ik hoef niet meer verder te gaan en niets meer te doen, dit is goed nieuws voor mij'. Hij liep naar de zendeling en vertelde hem van zijn toestand, ook vroeg hij naar Jezus Christus. De zendeling wees hem de weg en God opende de ogen van de arme man om het te zien. Direct wierp hij zijn schoenen met de spijkers uit, ging terug naar huis en reisde zijn weg met blijdschap. Hij had andere wegen geprobeerd die allemaal op een mislukking uitliepen, maar nu had hij de enige en ware weg tot God gevonden. Nu leerde hij dat Christus alles voor hem gedaan had, wat hij probeerde te doen voor zichzelf. Hij ervoer aarde dat hij behouden was, vergeving van zonden had, niet door iets te doen, maar door te geloven wat de Zoon van God heeft gedaan aan het kruis om de zonden weg te nemen door het schenken van Zijn eigen bloed. Eén voor allen! (Romeinen 10:4).

Beste jongere, laten wij voor een ogenblik nadenken over h^oe Jezus de Weg tot God is en h^oe wij behouden zijn en eeuwig leven hebben door te geloven, wat God ons over Hem vertelt.

1. Jezus werd de Weg door mens te worden. Hoewel Hij de Zoon van God was, werd Hij een Zoon van de mensen. Hij nam onze natuur aan. Hij is als klein kind in Bethlehem geboren. "Hij is vlees geworden en heeft onder ons gewoond" (Johannes 1:14). Hij was ver boven ons in de hemel, maar Hij kwam neer naar de aarde. Hij was ver weg, maar kwam dichtbij. Hij was uit ons gezicht, onzichtbaar, Hij kon niet gezien of getast worden, maar Hij werd een mens die gezien mocht worden en aangeraakt kon worden. "Hoewel Hij rijk was, werd Hij om onzentwil arm,

zodat wij door Zijn armoede rijk zouden worden”(2 Kor. 8:9). Hoewel Hij God was, werd Hij mens. Hoewel Hij zat op een troon, werd Hij gelegd in een kribbe. Hoewel Hij woonde in een paleis, werd Hij geboren in een stal. En dit alles, opdat Hij de Weg zou zijn tot de Vader, zodat zondaren door Hem tot God mogen gaan. Je weet dat als je een diepe rivier wilt oversteken, de boot of de brug onder je voeten moet zijn. Als zij een stukje dwars van je zijn, kun je ze niet gebruiken en zijn ze nutteloos. Zo is het ook met Christus: Hij werd een klein Kind om werkelijk in ons bereik te zijn. Hij daalde dicht bij ons neer, zodat er geen afstand is tussen ons en de Weg tot God, die Hij bereidde. De ladder waarmee wij de hemel kunnen bereiken, is vastgemaakt op aarde, aan onze kant, midden in onze armoede. Zijn voeten zijn neergezet in Bethlehem en Zijn eerste stap was in de kribbe van de stal, waarin de God van heerlijkheid werd gelegd als een arm en hulpeloos Kind.

2. Jezus werd de Weg door Zijn leven op aarde. Zijn geboorte werd de Weg en Zijn leven bracht het verder aan. Heel zijn leven bereidde Hij de Weg tot de Vader. Je weet wel, als iemand een nieuwe weg gaat aanleggen, dan heeft hij eerst veel werk met het recht en vlak maken. Hij moet sommige te lage plaatsen hoger maken en andere plaatsen glad maken die te hoog zijn. Hij moet de stenen en rotsen, die erop liggen, weghalen. Dit is het wat Jezus voor ons gedaan heeft tijdens Zijn hele leven op aarde. Er waren veel hindernissen, er waren veel rotsen en ook bergen die weg moesten, zodat de nieuwe weg voor ons gereed gemaakt kon worden om te gebruiken.

De grote berg die op onze weg stond en ons geen toestemming tot doorgang kon geven, was de wet. De wet van God die wij hebben gebroken en veracht. En deze machtige berg heeft Jezus weggenomen. Heel Zijn leven was bezet met dit werk. Heel Zijn leven gehoorzaamde Hij de wet voor ons. Heel Zijn leven eerde en verhoogde Hij de wet, die wij onteerd hadden.

Door Zijn leven van gehoorzaamheid eerde Hij deze wet veel meer, dan ons leven van ongehoorzaamheid deze kan onteren. Door Zijn gehoorzaamheid heeft Hij zoveel roem gelegd op de wet. Hij maakte dat deze uitblinkt in zoveel reinheid, zoveel heiligheid, zoveel goedheid, zo volkomen, zodat alles wat wij daartegen gedaan hebben door deze te verbreken niet te vergelijken is met Zijn glorie. Zo maakte Hij deze grote berg tot een vlakte en opende zo een nieuwe en levende weg tot de Vader, voor zondaren zoals jij. O, het kostte Hem veel voordat Hij dit gedaan had. Wat een leven van vermoeienis, zware arbeid en zorgen kostte het Hem. Ja, Hij droeg het alles. Ja, Hij was verheugd dit te doen, want Hij zei: “Zie, Ik kom, in de rol des boeks is van Mij geschreven. Ik heb lust, o Mijn God, om Uw wil te doen en Uw wet is in Mijn hart” (Psalm 40:8,9). Zo opende Jezus de weg door Zijn leven, ja, Hij werd Zelf de Weg. Door het lezen over het leven van de Heere Jezus, leer je dus, hoe Hij de weg bereidde en hoe Hij zelf de Weg is.

3. Jezus werd de Weg door Zijn dood. Zijn dood volmaakte Zijn werk. Vandaar dat Hij aan het kruis zei, toen Hij stierf: “Het is volbracht”. Zijn dood is het leven van zielen. Hij stierf, zodat wij kunnen leven. Was Hij niet gestorven, dan hadden wij eeuwig moeten sterven. Was Hij niet gestorven, de weg zou niet volmaakt geweest zijn. Maar Zijn dood aan het kruis volmaakte die geheel. In de tempel was, zoals jullie weten, een plaats die het ‘Heilige der heiligen’ heette. Deze was gescheiden van de rest van de tempel door een groot, sterk en dik gordijn. Het Heilige der heiligen beeldde de hemel af, de tegenwoordigheid van God, de woning van Jehova. Het gordijn betekende dat geen één zondaar in Gods tegenwoordigheid mocht komen. Maar toen Christus stierf, scheurde dit gordijn in tweeën, van boven tot beneden. Dit leert ons, dat de Weg tot de Vader gereed is. Dat alles uit de weg is genomen, dat zondaren in Gods

tegenwoordigheid mogen komen, net zo vrij als Adam dat deed voordat hij was gevallen, of zoals de engelen in de hemel doen. Christus' dood stelde de Vader volkomen tevreden. Nu was het niet meer nodig zondaren buiten Zijn tegenwoordigheid te houden. Zonder het gestorte bloed van Christus dat onze zonden wegneemt tussen God en ons, zouden wij voor eeuwig buitengesloten zijn. Had God ons toegestaan zonder dit bloed tot Hem te komen, Hij zou niet heilig zijn geweest. Maar nu is Hij volmaakt heilig en Hij staat ons, onheiligen, toe om dicht bij Hem te komen. God krijgt zoveel roem van wat Christus aan het kruis gedaan heeft, dat alle zonden die wij hebben bedreven, niets zijn in vergelijking daarmee. Het maakt niet uit hoeveel zonden je hebt bedreven, er is nu volkomen vergeving. *En door de vergeving van elke zonde krijgt God nieuwe roem.* Ook maakt het niet uit hoeveel zondaren tot Hem komen om vergeving. Hij heeft vergeving genoeg voor allen. En van elke zondaar die vergeving ontving, ontvangt Hij nieuwe roem. O, kom en ontvang vergeving, zodat God in jou verheerlijkt mag worden!

'Jezus droeg onze zonden in Zijn eigen lichaam aan het hout' (1 Petrus 2:24). 'Hij verdroeg het recht voor onrechtvaardigen om ons tot God te brengen' (1 Petrus 3:18). 'Zo is Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij rechtvaardigheid zouden krijgen bij God door Hem' (2 Kor. 5:21). God behandelde Hem als zondaar, zodat Hij jou als rechtvaardige zou kunnen behandelen. Hij goot Zijn toorn uit op Hem, zodat Hij Zijn liefde op jou zou kunnen uitgieten. Hij gaf Hem de vloek te dragen, zodat Hij jou de zegen kon geven.

Nu, wil je scheiden van je zonden en Christus' gerechtigheid in ruil daarvoor aannemen? Er was een meisje dat Emelia Geddie heette. Zij leefde in de tijd van de grote vervolging in Schotland. Het meisje stierf toen zij nog maar zestien jaar oud was. Zij was tot Christus gekomen in haar kindertijd. Op een dag ontmoette ze een kameraadje. Emelia zelf was netjes gekleed. Het kameraadje bespote haar en zei: 'Ik verwacht, dat je van jezelf denkt dat je erg goed bent'. Emelia antwoordde: 'Nee, ik zal dat nooit denken, totdat ik het schone en blanke kleed van Christus' gerechtigheid heb ontvangen. Dan zal ik werkelijk goed en rein zijn'. Mijn lieve kind, denk aan de woorden van dit kind en rust niet, totdat je het blanke, reine kleed van Jezus hebt ontvangen. Alle andere kleding is ijdelheid. Alleen deze kleding is prachtig. Prachtig in de ogen van God, schitterender dan het kleed van de engelen. Vandaar dat er een lied is dat zegt:

*'Had ik de heiligheid van een engel
Ik zou dat prachtige kleed opzij leggen
En me wikkelen in Christus'.*

Zo, mijn beste jongen of meisje, je ziet dat Christus alles gedaan heeft, waardoor je zalig kunt worden. Hij heeft niets voor jou overgelaten om nog te doen. Het is het kennen van wat Hij gedaan heeft, wat jou redt. Hem kennen is het eeuwige leven. In het kennen van Hem hebben we vrede met God. Het is niet door iets te doen, dat je gered wordt, maar alleen door het geloof in wat Hij gedaan heeft.

Zeg niet: 'Ik weet, dat Christus veel gedaan heeft, maar nu moet ik ook nog wat doen'. Nee, Hij heeft alles gedaan. Hij heeft het voorhangsel gescheurd van boven naar beneden en liet geen enkel deel voor jou over om te scheuren. Alles wat Hij vraagt, is dat je niet buiten blijft staan, maar ingaat door dat gescheurde voorhangsel en vrijmoedig toegaat tot de genadetroon om vergeving te ontvangen.

Zeg niet: 'Ik moet heilig zijn, voordat ik tot Christus kom, of op zijn minst moet ik beter zijn, dan dat ik nu ben. Nee, je moet tot Hem gaan, precies zoals je bent.

Je kunt niet heilig zijn, voordat je tot Hem bent gekomen. Als je wacht tot je beter bent, dan kun je altijd blijven wachten. Je zult nooit komen. Als je erg ziek bent of koortsig, zeg je toch ook niet: 'Ik wacht tot ik beter ben en zal dán een dokter roepen'. Een arme Indiaanse vrouw kwam eens tot een van de zendingen en vertelde hem, dat ze zo snel als ze een goed hart kreeg, zich zou bekeren tot de Heere Jezus. 'O', zei de zending: 'U wilt de zaken omdraaien? Hoe kunt u een goed hart krijgen zonder dat u eerst tot Jezus komt?'

Zeg niet: 'Maar ik heb een hard, trots en ongelovig hart, hoe kan ik komen met een hart als het mijne?' Want zeker, je hebt reden te meer om tot Hem te komen, als je hart zo hard is. Zou wegblijven je goed doen? Zou dat je hart zachter maken?

Zeg niet: 'Mijn zonden zijn zo veel en zo groot, ik ben bang om te komen'. Je zonden zijn niet teveel en niet te groot om vergeven te worden. Zijn bloed reinigt van alle zonden. Hij is machtig om te verlossen tot het uiterste. "Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als de sneeuw. Al waren ze rood als karmozijn, ze zullen worden als witte wol" (Jesaja 1:18).

Kom dan tot de Heere Jezus.

Kom precies zoals je bent.

Kom nu!

Kom, voordat je deze brief van mij hebt uitgelezen.

Talm niet, wacht geen moment, want het kan spoedig te laat zijn. Als de dood je zal grijpen of als de Heere Jezus Zelf zal komen op de wolken van de hemel met al Zijn heiligen en engelen. Waar zul je dan zijn, als je geen vergeving hebt gevonden door Zijn verzoenende bloed?

Een klein meisje, een kind van God, was ziek geworden. Op een nacht tijdens haar ziek zijn hoorde men, dat zij bad of Christus Zich aan haar wilde openbaren. Ze zei: 'O, ik moet Christus hebben. Ik kan niet zeggen wat te doen zonder Hem'. Iemand zei tot haar: 'Kunnen je gebeden je niet redden?' Zij antwoordde: 'O nee, niets dan Christus kan dat doen'.

Een ander kind van God, een jongen van negen jaar oud, was dicht bij de dood toen er veel duisternis over zijn ziel kwam. Hij twijfelde of Christus zo'n zondaar wel wilde ontvangen.

Een dominee die daar was, vertelde hem, dat dat niet het probleem kon zijn en dat Christus duizendmaal zo gewillig is om hem te ontvangen, dan hij was om tot Christus te komen. 'O, goed, goed, goed', zei de stervende jongen, in zijn bed opspringend bij dit goede nieuws: 'Alles is goed, Christus is gewillig en ik ben gewillig. Nu weet ik het: Christus is van mij en ik ben van Hem, voor eeuwig'. In deze blijdschap en zekerheid bleef hij tot de volgende morgen, toen hij ontsliep in Jezus, terwijl hij de volgende woorden sprak: 'In Uw handen, o God, beveel ik mijn geest'.

Lieve kind, neem de twee voorbeelden van deze kinderen die de weg hadden gevonden en die ook nog jong waren, net als jij.

Volg deze Weg, zoals ook zij Christus mochten volgen. Leer dat het is: "Niet door de werken der rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar door Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing van de Heilige Geest, die Hij overvloedig over ons heeft

uitgegoten, door Jezus Christus, onze Zaligmaker. Opdat wij, gerechtvaardigd zijnde door Zijn genade, erfgenamen zouden worden naar de hoop van het eeuwige leven” (Titus 3:5-7).

Amen.